

Resolució 429/2023, de 25 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 255/2023

Administració reclamada: Departament d'Educació–Institut Montsacopa, Olot

Informació reclamada: Oferta presentada per l'empresa adjudicatària en l'expedient de contractació.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: El licitador reclamant ha participat en un concurs del servei de bar d'un Institut, ha quedat en segona posició i pretén presentar un recurs de contenciós administratiu contra la desestimació de la seva oferta, i per aquest motiu reclama l'accés a la oferta de l'adjudicatari que ha declarat la confidencialitat del document. La declaració de confidencialitat que correspon fer als licitadors en el moment de la presentació de les ofertes no pot abastar tot el contingut de la oferta, ni tenir una motivació genèrica, sinó que s'ha d'indicar amb precisió els concrets apartats afectats i les raons objectives i específiques que justifiquen la seva confidencialitat. Abans de denegar l'accés al document s'ha d'analitzar la possibilitat de concedir un accés parcial i compatibilitzar, en allò que sigui possible, el dret de defensa del reclamant i la protecció del secret empresarial. L'òrgan de contractació hauria d'haver endegat la peça contradictòria d'obtenció del licitador i delimitació de la documentació declarada confidencial en els termes definidors que es preveu a la normativa, tot ponderant el dret d'accés a l'expedient sol·licitat i la salvaguarda de la informació que quedés emparada per secrets comercials i de competència i decidir de forma motivada sobre la possibilitat i abast de l'accés sol·licitat.

Es conclou que escau donar accés a la informació de la oferta que es refereix a la informació que acredita la capacitat tècnica, econòmica i financera. D'altra banda, tot i que el sol·licitant de la informació es un competidor en un mercat reduït, de la informació reclamada no es desprèn que es continguin veritables secrets comercials.

No esdevindria susceptible de ser consultable aquella part del document de l'oferta que es refereix a informació que afecta a dades personals, així com aquella que conté informació de caràcter econòmic-fiscal i de gestió de l'empresa, que efectivament restarien excloses del dret d'accés al seu coneixement.

Paraules clau: Contractes. Oferta de l'adjudicatari. Confidencialitat. Ponderació per l'òrgan de contractació. Secret empresarial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 3 de març de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 255/2023, presentada per una persona en nom i representació de una empresa licitadora que ha quedat en segona posició en la licitació d'un contracte contra el Departament d'Educació- Institut Montsacopa d'Olot, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de



desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 16 de desembre de 2022 la persona reclamant va interposar recurs de reposició contra l'Acta de la Mesa de proposta d'adjudicació del contracte del bar cantina de l'IES Montsacopa d'Olot, es declari la nul·litat de la proposta d'adjudicació de la Mesa i, entre les peticions, sol·licita que "se li doni accés a la documentació generada a les diferents reunions de la Mesa de Contractació, així com a la justificació de les puntuacions obtingudes per l'empresa adjudicatària. A més dels càlculs que han donat lloc als resultats acceptats com a definitius després d'aplicar les fórmules (sobre B)."
3. La Reclamació presentada el 3 de març de 2023 a la GAIP es sol·licita a l'òrgan de contractació poder consultar la proposta realitzada per l'empresa guanyadora a través d'un recurs de reposició i es fonamenta en la consideració de que s'ha participat en el concurs del servei de bar de l'Institut Montsacopa d'Olot i s'ha quedat en segona posició. L'Institut respon el recurs en sentit negatiu a l'accés. Hi ha termini per presentar recurs contenciós contra la desestimació i és urgent obtenir la documentació.
4. El 7 de març de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 7 de març de 2023 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 i 34.1 RGAIP, li trameti un informe sobre la reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En data 27 de març de 2023 la Secretaria General del Departament d'Educació envia a la GAIP informe on es manifesta que l'òrgan de contractació va denegar l'accés a la documentació sobre l'oferta tècnica presentada, atès que hi concorre el límit previst a l'article 21.1.f) de la LTAIBG desenvolupat a l'article 69 del Decret 8/2021 de 9 de febrer, que es refereix al dany als interessos econòmics o comercials legítims, que pot comportar l'accés a la informació de tal manera que afecti la llibertat d'empresa o la competència lleial entre les empreses. També, d'acord amb l'article 155.3 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic (LCSP), en preveure la potestat dels poders adjudicadors de decidir no comunicar determinades dades, com són les característiques i



els avantatges relatius de l'oferta seleccionada, si poden perjudicar els interessos comercials legítims d'una empresa determinada, pública o privada, o perjudicar la competència lleial entre empresaris i la previsió de l'article 133 de la LSCP de que els òrgans de contractació no poden divulgar la informació facilitada pels empresaris que hagin designat com a confidencial en el moment de presentar la seva oferta, fonamenta la denegació de l'accés a la informació reclamada, van fonamentar la consideració de que l'accés a la informació sol·licitada afectaria als interessos comercials i econòmics i un avantatge competitiu per a l'empresa reclamant i podria afectar la competència en el mercat i desestima l'accés. Tot això, malgrat que l'empresa adjudicatària no va fer avinent, en el moment de la presentació de l'oferta, la declaració de confidencialitat en els termes previstos a l'article 133 LCSP, i ho va manifestar amb posterioritat, com al·legacions a contraposar davant la petició d'accés feta per l'empresa reclamant.

També s'afegeix a l'informe una referència a la valoració que va realitzar l'òrgan de contractació sobre les característiques de la informació continguda a la proposta tècnica, tot advertint que es contenien dades afectades també per altres limitacions al dret d'accés com són dades personals del personal treballador de l'empresa i del representant legal i també dades fiscals i econòmiques de l'entitat que també donarien lloc a denegar d'accés a la documentació sobre l'oferta tècnica presentada.

7. El 13 d'abril l'empresa envia a la GAIP el document de confidencialitat que va fer arribar a la mesa de contractació i manifesta que confirma el caràcter confidencial de tot el document sol·licitat, com resposta del trasllat que se li va fer com a tercera part afectada, d'acord amb el que preveu l'article 34.1 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, per poder presentar les al·legacions o els documents que es consideressin oportuns en defensa dels seus drets o interessos.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que



substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".



2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació reclamada en aquest assumpte és la oferta presentada per l'empresa adjudicatària de la contractació del servei de bar de l'Institut Montsacopa d'Olot. La reclamació es fonamenta en la consideració de que el licitador reclamant ha participat en un concurs del servei de bar d'aquell Institut, ha quedat en segona posició i pretén presentar un recurs de contenciós administratiu contra la desestimació de la seva oferta.

L'empresa adjudicatària i l'òrgan de contractació s'oposen a l'accés de la documentació reclamada, en considerar que la informació sol·licitada és confidencial, perquè conté dades de contingut tècnic organitzatiu, de saber fer, estratègia i mètodes, i la seva divulgació causaria perjudicis econòmics per a la entitat que ha resultat adjudicatària (antecedents 7 i 8).

L'article 21.1.c LTAIPBG estableix que el dret d'accés a la informació pública pot ser limitat si l'accés sol·licitat constitueix un perjudici per a "el secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei." Perquè operi aquest límit al dret d'accés a la informació pública és necessari que una norma amb rang de llei estableixi el secret o la confidencialitat d'una determinada informació.

La norma de referència en aquest cas és l'article 133 de la Llei 9/2017, de Contractes del Sector Públic (LCSP) quan preveu que: "1. Sense perjudici del que disposa la legislació vigent en matèria d'accés a la informació pública i de les disposicions que conté aquesta Llei relatives a la publicitat de l'adjudicació i a la informació que s'ha de donar als candidats i als licitadors, els òrgans de contractació no poden divulgar la informació facilitada pels empresaris que aquests hagin designat com a confidencial en el moment de presentar la seva oferta. El caràcter de confidencial afecta, entre d'altres, els secrets tècnics o comercials, els aspectes confidencials de les ofertes i qualsevol altra informació amb un contingut que es pugui utilitzar per falsejar la competència, ja sigui en aquest procediment de licitació o en altres de posteriors".

El deure de confidencialitat tampoc no podrà impedir la divulgació pública de parts no confidencials dels contractes subscrits, com pot consistir les parts essencials de l'oferta així com el que es refereix a la protecció de dades de caràcter personal. Per tant, la confidencialitat al·legada per l'adjudicatària i l'Administració, respecte al document (oferta de l'adjudicatari), pot ser objecte de la declaració de confidencialitat regulada per l'article 133 LCSP que, si es considera procedent, operaria com el límit al dret d'accés a la informació pública de l'article 21.1.c LTAIPBG.

La doctrina elaborada per les juntes consultives de contractació i els tribunals administratius de recursos contractuals, i de la qual s'ha fet ressò la pròpia GAIP, coincideix en considerar que la



declaració de confidencialitat que correspon fer als licitadors en el moment de la presentació de les ofertes no pot abastar tot el contingut de la oferta, ni tenir una motivació genèrica, sinó que s'ha d'indicar amb precisió els concrets documents afectats i les raons objectives i específiques que justifiquen la seva confidencialitat. A més, aquesta declaració no vincula a l'òrgan de contractació que és el que ha de decidir, de forma motivada, si la informació en qüestió mereix o no ser protegida i ser mantinguda com a confidencial, en funció de l'anàlisi del seu contingut.

En aquest sentit, el propi article 52 de la LCSP preveu una audiència per a l'accés a l'expedient, si l'interessat el vol examinar de manera prèvia a la interposició del recurs especial i en aquest cas, és l'òrgan de contractació qui ha de facilitar l'accés en els cinc dies hàbils següents a la recepció de la sol·licitud. La presentació d'aquesta sol·licitud no paralitza en cap cas el termini per interposar el recurs especial. La finalitat del tràmit d'accés a l'expedient de contractació d'acord amb l'art. 52 LCSP dona lloc a que s'analitzi, cas per cas, la documentació declarada confidencial pel licitador i es confirmi per l'òrgan de contractació, per tal de comprovar si s'ha observat un equilibri en la fixació de la documentació considerada com a confidencial pels licitadors afectats en relació amb el dret d'accés.

Atès que el reclamant ha exercit el dret d'accés a la informació per entendre que es estrictament necessari per exercir el dret de defensa i sol·licita la informació declarada confidencial, que per altra banda es desconeix si a la seva vegada el propi reclamant també ha declarat confidencial la seva oferta, l'òrgan de contractació hauria d'haver ponderat, buscant l'equilibri entre el secret empresarial al·legat i sense que cap dels licitadors es vegi perjudicat més del necessari.

Per determinar si el coneixement per tercers pot afectar negativament al secret empresarial, cal tenir en compte la declaració de confidencialitat; en segon lloc, d'acord amb els criteris de les resolucions dels tribunals administratius i òrgans consultius de contractació, la informació protegida genuïnament confidencial són els secrets tècnics o comercials, (per exemple, propostes d'execució que continguin polítiques empresarials que constitueixin l'estratègia original de l'empresa i que no ha de ser coneguda pels competidors, perquè constituiria una afectació als estudis propis, la seva formulació original de caràcter tècnic, d'articulació de mitjans humans o d'introducció de patents pròpies, etc.); i, en darrer terme, es considera, com s'ha dit, que no són admissibles les declaracions de confidencialitat de caràcter global, que abastin la totalitat de la oferta de manera indiscriminada, ja que es consideraria una declaració que resultaria abusiva.

D'acord amb això, l'òrgan de contractació hauria d'haver endegat la peça contradictòria d'obtenció del licitador i delimitació de la documentació declarada confidencial en els termes definidors que es preveu a la normativa, tot ponderant el dret d'accés a l'expedient sol·licitat i la salvaguarda de la informació que quedés emparada per secrets comercials i de competència i



decidir de forma motivada sobre la possibilitat i abast de l'accés sol·licitat. Abans de denegar l'accés al document s'ha d'analitzar la possibilitat de concedir un accés parcial i compatibilitzar, en allò que sigui possible, el dret de defensa del reclamant i la protecció del secret empresarial.

Segons es desprèn dels antecedents, no es va sol·licitar aquesta informació a l'òrgan de contractació fins que no es va interposar el recurs de reposició i no en el moment de la presentació de la oferta tal com es preveu a l'article 133 LCSP. Però això no hauria impedit que, en el moment de formular la petició d'accés a la oferta, l'òrgan de contractació hagués analitzat i determinat l'abast de la declaració de confidencialitat al·legada, i amb la deguda motivació hagués decidit l'abast de la confidencialitat.

De l'examen realitzat i tenint en compte que el tipus d'activitat objecte de licitació, el servei del bar de l'institut, no ha de comportar una complexitat rellevant, hauria permès una anàlisi dels elements de confidencialitat que mereixen aquesta protecció (l·listes de clients, informació sobre proveïdors, plans comercials, etc.). Per tal que la declaració de confidencialitat operi com a límit de l'accés a la informació ha de disposar de la corresponent valoració realitzada per l'òrgan de contractació que haurà de ponderar la seva invocació resolent amb la deguda motivació la seva procedència.

Per tant, la manca de ponderació, de l'òrgan de contractació davant la invocació de la confidencialitat, en el sentit de que no s'ha examinat de forma adequada el contingut de la documentació als efectes de concretar aquells aspectes que mereixen aquesta qualificació i impedeixen el seu accés, dona lloc a que prevalgui la referència genèrica, tal i com s'esmenta als informes, i això fa que s'impedeixi conèixer el seu veritable abast i opera com un límit excessiu al dret d'accés a la informació reclamada.

Atès que no s'ha acreditat per part de l'òrgan de contractació la ponderació de la confidencialitat pretesa que s'afirma que es genèrica per a tot el document i al fet que la confidencialitat ha de ser justificada per qui la invoca, per tant resta manca de la deguda motivació.

Amb caràcter general, la informació no coberta pel límit de la confidencialitat s'esmenta a l'article 133.1 apartat tercer de la LCSP, i enumera quines parts no són confidencials als contractes. Amb caràcter general caldria donar accés a les dades acreditatives de la capacitat i solvència i per tant, caldria concloure que escau donar accés a la informació de la oferta que es refereix a la informació que acredita la capacitat tècnica, econòmica i financera. D'altra banda, tot i que el sol·licitant de la informació es un competidor en un mercat reduït, de la informació reclamada no es desprèn que es continguin veritables secrets comercials.

Per últim, s'ha de fer esment que no esdevindria susceptible de ser consultable aquella part del document de l'oferta que es refereix a informació que afecta a dades personals, així com



aquella que conté informació de caràcter econòmic-fiscal i de gestió de l'empresa, que efectivament restarien excloses del dret d'accés al seu coneixement.

D'acord amb això, l'òrgan de contractació hauria de ponderar, una vegada examinat de forma efectiva el contingut del document, i fer accessible la part del document per no quedar justificada la concurrència de la confidencialitat genèricament invocada.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 de maig 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 255/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a que l'òrgan de contractació de l'Institut de Monstacopa d'Olot, doni accés a la part de la oferta presentada



que no es pot considerar confidencial per no contenir veritables secrets comercials, amb exclusió de les dades de caràcter personal ni la informació de caràcter econòmic-fiscal i de gestió de l'empresa.

2. Requerir a l'Institut de Montsacopa d'Olot que, en el termini màxim de quinze dies hàbils des de la notificació d'aquesta resolució, lliuri a la persona reclamant la informació en els termes indicats al paràgraf 1.
3. Requerir a l'Institut de Montsacopa d'Olot que, en el termini indicat, informi la GAIP de les actuacions dutes a terme per a l'execució material d'aquesta resolució.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 255/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda i Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.